

Bruxelles, den 7. april 2022
(OR. fr)

8059/22

AGRI 147
AGRISTR 22
ENV 338
CLIMA 161
FORETS 26
RECH 181

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Komm. dok. nr.:	15045/21
Vedr.:	Rådets konklusioner om landbrug og skovbrug i forbindelse med Europa-Kommissionens meddelelse om bæredygtige kulstofkredsløb

Vedlagt følger til delegationerne teksten til Rådets konklusioner om landbrug og skovbrug i forbindelse med Europa-Kommissionens meddelelse om bæredygtige kulstofkredsløb som godkendt af Rådet (landbrug og fiskeri) på samlingen den 7. april 2022.

**Rådets konklusioner om landbrug og skovbrug i forbindelse med Europa-Kommissionens
meddelelse om bæredygtige kulstofkredsløb**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM MINDER OM FØLGENDE:

- Rådets konklusioner af 15. november 2021 om den nye EU-skovstrategi for 2030¹
 - Rådets konklusioner af 10. juni 2021 om den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer²
 - Rådets konklusioner af 19. oktober 2020 om jord til bord-strategien³
 - Rådets konklusioner af 29. november 2019 om den opdaterede bioøkonomiske strategi⁴
 - Rådets konklusioner af 23. oktober 2020 med titlen "biodiversitet – behovet for hurtig handling"⁵
1. GLÆDER SIG OVER Europa-Kommissionens meddelelse med titlen "Bæredygtige kulstofkredsløb".

¹ Dok. 13537/21.

² Dok. 9694/21.

³ Dok. 12099/20.

⁴ Dok. 14594/19.

⁵ Dok. 11829/20.

2. UNDERSTREGER, at der på klimaområdet skal tages hensyn til landbrugets og skovbrugets særlige forhold. Landbruget og skovbruget bidrager til den samlede indsats for at reducere emissionerne, hvilket fortsat skal være hovedmålet for at opnå klimaneutralitet i Den Europæiske Union, og samtidig kan de absorbere og lagre kulstof i kulstofpuljer (skove, skovjord og træprodukter, græsarealer, skovlandbrug, landbrugsjord, vådområder osv.).
3. FREMHÆVER, at målet om bæredygtig fødevareproduktion forbliver landbrugssektorens hovedmål; UNDERSTREGER betydningen af skovene og en bæredygtig forvaltning heraf, da de opfylder flere mål, navnlig bevarelse af biodiversitet, opretholdelse og forbedring af biomasseproduktion og deres bidrag til en bæredygtig bioøkonomi; UNDERSTREGER, at landbruget og skovbruget også i markant grad påvirkes af klimaændringerne, som navnlig indvirker på lagringspotentialet og gør det nødvendigt at tilpasse produktionssystemerne og øge økosystemernes modstandsdygtighed.
4. ANERKENDER, at hvis Unionens klimamål skal nås, er det, i tillæg til det igangværende lovgivningsmæssige arbejde med Fit for 55-pakken, hensigtsmæssigt at fremme frivillige incitamenter blandt arealforvaltere for at styrke Unionens kulstofdræn ved på bæredygtig vis at lagre mere kulstof i landbrugets, skovbrugets og andre naturlige økosystemer og opretholde de eksisterende kulstoflagre, og GLÆDER SIG i denne forbindelse OVER hensigten om at udvide den finansielle støtte, herunder fra den private sektor, foruden den fælles landbrugspolitik – som støtter en bred vifte af praksisser inden for kulstofbindende dyrkning, kulstofbinding og anden modvirkning af klimaændringer – og anden offentlig støtte.

5. STØTTER tilgangen med at betragte kulstofbindende dyrkning som en ny frivillig grøn forretningsmodel, der kan udgøre en yderligere indtægtskilde for arealforvaltere, og tilskynder til anvendelse heraf på Unionens område; UNDERSTREGER imidlertid, at arealforvalterens vederlag skal rumme tilstrækkelige incitament, og samtidig skal betydelige negative virkninger og ændringer i arealanvendelsen undgås, f.eks. ved at jordarealer gøres mindre økonomisk overkommelige og tilgængelige for arealforvaltere, eller ved at produktionen reduceres.
6. UNDERSTREGER behovet for målrettede informations- og rådgivningstjenester, herunder inden for rammerne af eksisterende politikker og programmer, for at fremme videnoverførsel og uddannelse af arealforvaltere og andre interessenter, og FINDER, at fremme af forsknings- og innovationsaktiviteter vil kunne bidrage til at nå disse mål.
7. MINDER OM, at på EU-plan tegner methan (CH₄) sig for 56 % og nitrogenoxid (N₂O) for 39 % af drivhusgasemissionerne i landbrugsproduktionen⁶, mens kuldioxid (CO₂) udgør en mindre andel af drivhusgasemissionerne; NOTERER SIG endvidere, at visse landbrugspraksisser, der måske kan øge kulstofbindingen, samtidig kan føre til højere N₂O-emissioner, og ANERKENDER derfor de potentielle fordele ved en integreret tilgang til kulstofbindende dyrkning.

⁶ Data for 2019 baseret på EU's drivhusgasoptegnelser-27, Det Europæiske Miljøagentur. I disse data indgår ikke emissioner fra landbrugsproduktionens energiforbrug. Den detaljerede metode findes i det sæt indikatorer om drivhusgasemissioner fra landbruget i Europa ("*Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe*"), som Miljøagenturet offentliggjorde den 15. december 2021.

8. MENER, at de eksempler på praksis, som Kommissionen i sin meddelelse har udpeget som værende gunstige for kulstoflagring i jorden og andre økosystemer, er relevante, men UNDERSTREGER, at det er vigtigt at tage hensyn til medlemsstaternes og deres regioners forskellige forhold, når man vurderer praksisser til modvirkning af klimaændringer; UNDERSTREGER imidlertid, at det især er vigtigt, at praksis inden for kulstofbindende dyrkning står fast på miljømæssig integritet, navnlig for at undgå negative virkninger for biodiversiteten; OPFORDERER på denne baggrund Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at komme med yderligere eksempler på forbedret arealforvaltningspraksis i forlængelse af, hvad der er beskrevet i meddelelsen, på grundlag af den nuværende videnskabelige konsensus.
9. ANERKENDER, at der er sidegevinster ved ovennævnte praksisser, som navnlig kan bidrage til at bevare biodiversiteten samt vand-, jord- og luftkvaliteten.
10. STØTTER Kommissionens hensigt om at fastlægge en solid certificeringsramme på EU-plan baseret på standardiserede og validerede videnskabelige metoder og diagnoseinstrumenter til overvågning, rapportering og verifikation af de oplagrede og udledte kulstofmængder, og FORESLÅR, at der i en sådan ramme indgår et krav om, at Kommissionen skal foretage en uafhængig verifikation af fremskridtene med kulstofbindende dyrkning, og aflægge rapport herom; UNDERSTREGER, at for at sikre denne rammes troværdighed må kriterier af høj kvalitet som f.eks. gennemsigtighed, additionalitet, permanent karakter og undgåelse af negative indvirkninger på miljøet og biodiversiteten stå i centrum, og det bør ikke afholde arealforvaltere fra nogen nuværende indsats.
11. UNDERSTREGER, at denne kommende certificeringsramme bør være enkel, bør gøre det lettere for arealforvaltere at deltage ved ikke at medføre uforholdsmæssigt store administrative byrder og ikke bør medføre sanktioner, hvis kulstofbindingen er lavere end forventet af årsager, der er uafhængige af arealforvalternes handlinger.

12. STØTTER, at der hurtigt nedsættes en EU-ekspertgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, herunder fra skovbrugs-, landbrugs- og miljøområdet, som skal bistå Kommissionen med at tage hensyn til eksisterende bedste kulstofbindende dyrkningspraksis; FORESLÅR, at denne gruppe navnlig kan hjælpe Kommissionen med at undersøge alle eksisterende internationale og nationale systemer til regnskabsføring af reduktioner af drivhusgasemissioner og kulstoflagring i landbruget og skovbruget samt allerede eksisterende CO₂-certificeringssystemer; OPFORDRER Kommissionen til at tage hensyn til ekspertgruppens arbejde med henblik på at vurdere de potentielle konsekvenser ved at udvide anvendelsesområdet for EU's lovgivningsmæssige ramme for certificering af kulstoffjernelse til reduktion af drivhusgasemissioner i landbruget, herunder et øget incitament for arealforvaltere til at reducere drivhusgasemissionerne på bedriftsniveau.
13. UNDERSTREGER, at certificeringsrammen vil skulle indeholde den nødvendige fleksibilitet for at tage hensyn til medlemsstaternes og deres regioners særlige forhold og produktionssystemer (herunder størrelsen af bedrifter, parceller og skove, klimaforholdene, jordtyperne og dyrkningspraksis), uden at det går ud over ordningens miljømæssige integritet.
14. UNDERSTREGER, at den lovgivningsmæssige certificeringsramme bør gennemføres i fuld overensstemmelse med andre EU-politikker og deres mål for at undgå dobbelttælling, kulstoflækage og uden at undergrave målet om fødevarer sikkerhed.
15. ANMODER OM, at den fremtidige EU-certificeringsramme udformes under hensyntagen til og om muligt bliver forenelig med eksisterende nationale initiativer med samme mål.
16. OPFORDRER Kommissionen til at undersøge, om og hvordan Unionens certificeringsramme kan omfatte en bredere vifte af praksisser, herunder drivhusgasemissioner fra landbruget og eventuelt den økonomiske værdi af sidegevinster uden at bringe systemets enkelhed og klarhed i fare.

17. OPFORDRER Kommissionen til at tage hensyn til elementerne i disse konklusioner, navnlig når den udarbejder sit lovgivningsforslag om oprettelse af en EU-certificeringsramme.
-